

TES + VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXXII. évfolyam 7-8. szám

2022. július-augusztus

SzabadságON

Kizökkenünk és lekapcsolunk a hétköznapi felelősségről, feladatokról. Talán azért, mert elvégeztük őket, talán azért, mert nem sikerült. Útra kelünk, mintha üldöznének, kereszük a kioldódás pillanatait. Megálunk egy napi járőföldnél, de aztán úgy érezzük, ennél sokkal messzebb kell mennünk körülményeink fenyegető közelségéből. Sokunknak adatnak eszközei, lehetőségei erre.

De ha a legmesszebb megyünk is, van, amitől nem szabadulhatunk: utaznak velünk a kérdések, a problémák, kereszttüzükben önmagunk. Azonban van rajtunk kívül még valaki, aki – bárhová is megyünk – vár ránk az út végén. Ha a magas hegytetőre megyünk, a hús tengerpartra vagy a sötét barlang mélyére – a végén is csak nála vagyunk.

Ha már úgysem magunkban vagyunk, sőt kérdez, kiönthetjük neki a szívünket. Igen, jó lehet ehhez a távolság és a függetlenség hétköznapijainktól, amikor nem hajt vagy ellenőriz senki: nyugodtabb, talán természetközeli körülmények között tekinthetjük át életünket.

Nem feltétlen kellemes ez, könnyebb volna kikapcsolni. De ha vesszük a bátorságot, lehet, hogy valaki beszélgetni hív bennünket. Megkérdezi, mire indultunk el, hol tartunk, mik az örömeink, miben

csalódtunk, hogy vagyunk most a bőrünkben, merre tartanak a céljaink.

Ebben a függetlenebb közegben máris szabadabbak vagyunk szembenézni, kimondani azt is, ami kellemetlen. Ha ezt nem csak magunk vagy szeretteink felé tesszük, hanem a „mindenek végén ott lévő” felé is, lehet, hogy tesz valamit.

Táplál.

Megmutatja magát.

Szól valamit.

Gyógyít.

Új küldetést ad.

Ez nem csak Illés története Hóreb hegyén (1Kir 19.). Lehet a miénk bárhol is. Ahol készek vagyunk lekapcsolódni és hozzákapcsolódni. És talán újra bekapcsolódni. SzabadságOFF helyett így lehet a történetünk SzabadságON.

Boros Dávid

A második mérföld

"Ha pedig valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, menj el vele kettőre".

Máté 5: 41

A második mérföld viszi
Előbbre a világot.

A második mérföld előtt
mégis habozva állok.

Hiszen az első is nehéz,
csupán magamra nézek...

Lásd: ennyi csak látóköröm
Uram, Te biztos érted,

hogy most a mák és tegnapok
mennyit szememre vetnek!
Megjáratlan mérföldjeit
bocsásd meg gyermekeidnek!

Füle Lajos

Túlzásnak gondoltam

Bizonyságtétel

Fiatalon tértem meg, mély átéléssel, őszinte igyekezettel, de az 1Thess 5, 15-18-ban található három bibliai ajánlást (mindig örülni, szüntelen imádkozni, és mindenért hálát adni) képtelenségnek és túlzásnak tartottam. Akkor többször örültem, vidám és optimista voltam, de voltak életemnek elkeseredett órái. A pozitív eredményeimért hálás voltam.-No, de mindig és mindenért!

Ma már rendkívül koros ember vagyok. Nem lépni, csoszogni is alig bírok. – Le kell vinnem a szemetet. Senkire nem várhatok. 8 lépcső le, majd fel. Mekkora kegyelem, ha végre megtettem, hallhatóan nyikorogó térdeimmal, az utolsó lépcsőfokon is túljutva, fokenként mindkét kézzel kapaszkodva a korlátba, minden lépés egy esemény. Lépcsőnként fohászok, nyögdecselek, és a végén szívbeli hálát rebegek. Sem a fohászt, sem a hálaadást nem találok teljesíthetetlen túlzásnak. Az életünk bármit ró ki ránk, az utolsó másodpercig van okunk a hálaadásra, a könyörgésre, és a meghallgatás után nem csak a panaszra, hanem inkább az örvendezésre. Ha képesek vagyunk magukat ellátni, különösebb memória-kiesések nélkül élni, gondolatainkat rögzíteni, s talán egész havi munka után még egy

nem várt köszönetet is kapni, ritka ugyan, de roppant nagy öröm. Isten igéje tőlünk soha nem kíván lehetetlent. Velünk tesz jót, hogyha nem válunk a tehetetlenségünk rabjaivá, és naponta gyengülve, lehetőségeket kapunk. Talán több száz kilométerre az országhatárokon túl, egy kis magyar gyülekezetben, 140 éves jubileumra a tanácsunkat kérik. Talán egy másik kontinensen, az egykor kivándoroltak unokái már csak néhány szót beszélnek magyarul – de az egykori magyar gyülekezet emlékeinek füzérébe illeszthetünk egy-egy ragyogó gyöngyszemet, amit általuk cselekedhetett Isten Lelke. Ugye, nem vétek, hogy ilyenkor az öröm és a könnyes hálaadás az óriási távolságban valakinek, és itt ebben az iratokkal, könyvekkel katalóguslapokkal túlszűfolt szoba magányos lakójának egyformán alapot ad az Úr jótéteménye.

Szebeni Olivér

Isten hozta, Édesanyám!

Isten hozta, édesanyám,
Csakhogy újra látom!
Bizony, bizony már azt hittem:
El se jön a nyáron.

De szereti a jó Isten,
Hogy őrzi, hogy óvja!
Két orcája olyan piros,
Mint a kinyílt rózsza.

Hova menjünk? Mit nézzünk meg?
Mire most kíváncsi?
Édes fiam, én csak téged
Akartalak látni!

Pósa Lajos

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Balatonszárszó

2022. május 27-én délutántól kezdődött 'A tó tükrében' című, többször elhalasztott gyülekezeti hétvége Balatonszárszón. A szervezők már korán útnak indultak, hogy mire a többség megérkezik, a témához illően feldíszített közösségi terem várjon bennünket. A 2 nap alatt 4 előadásra került sor. A vihar, A nagy halfogás, Jézus a vízen jár, Péter és Jézus a Genezáreti tónál címmel. 1-1 központi gondolatot emelek ki mindegyikből a sorrendet tartva.

A viharnek van kezdete és vége, időben behatárolt.

„Tedd meg, ami tőled telik és kérjed azt, amire gyenge vagy”(Szent Ágoston).

Jézus nem akarta, hogy tanítványai féljenek, ezért rögtön megszólította őket: Bízatok, én vagyok, ne féljete!

Isten akkor is keresi az embert, amikor az rossz passzban vagy sokk alatt van.

Az előadások alapján kisebb csoportokban oszthattuk meg gondolatainkat, tapasztalatainkat. A lelki táplálék mellett több közösségi program is színesítette a hétvégét, mint közös séta a Balaton-partra és a papírhajók 'vízre bocsátása', éneklés, csapatsport, közös kézműveskedés, ketten vagy kisebb- nagyobb körben történt kötetlen beszélgetések. Új programok is sorra kerültek, mint a 3 interjú, melynek során 1-1 testvérünket ismerhettük meg jobban érdekes emlé-

kek felidézésével, vagy a Genezáreti halászfalu, Magdala meglátogatása, mely egy berendezett kis szoba a halászfalura jellemző tárgyakkal, étel-ekkel, illatokkal és egy rövid filmrészlettel. A záró alkalmon a morzsaszedegetés során visszatérő gondolat volt, hogy milyen jó volt közössé-
ben lenni egymással.

Köszönjük Urunknak a lehetőséget, az igei üzeneteket, valamint a szervezőknek, előadóknak, szolgálattevőknek pedig szolgálatukat.

Ha az Úr akarja és élünk jövőre újra találkozunk ilyen formán.

Puskás Krisztina

Megszületett

Huszta András és Acsai Gyöngyvér, Hanna nevű gyermeke 2022. június 15-én (3500g és 55 cm).

Az alábbi igei üzenettel kívánjuk a gyermekre és szüleikre Istenünk áldását! *Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.* Mózes IV. könyve:6:24

Szerkesztő

Innen – onnan

A kecske

(Reinhold Steeher: Hétköznapi morzsák, örök bölcsességek, avagy Egy püspök derűs visszaemlékezései c. könyvének egyik írása alapján)

Régi bölcsesség, hogy Isten görbe sorokon egyenesen ír. A görbe sorok jelentik életünk sok átláthatatlan rejtélyét és képtelenségét, mindazt, ami a

sötét és titokzatos, s ami kérdező szívünket válasszal kecsegteti, hogy végül megtagadja azt. Néha azonban Isten a görbe sorokba, amelyeken egyenesen ír, kis, vidám cirádákat kanyarít. Ezek bolondos események, különös jelenségek vagy bohókás ötletek, amelyek utólag, távolból szemlélve elgondolkodásra is készítenek, és szórakoztató értékükön túl egy csöpp bölcsességgel gyarapítanak minket.

Ez a kis könyv nélkülöz mindenfajta tanítóhivatali tekintélyt és művészi igényt. Nem több talán, mint köszönet Istennek azokért a vidám kis cirádákért, amelyekkel itt-ott sejteti, hogy távol áll tőle az a sötétséggel fenyegető mogorvaság, amit néhány ügybuzgó híve neki tulajdonít.

És ezzel elérkezem ahhoz a kecskéhez, amelyik egy gyönyörű nyári délután 2500 m magasságban fölöttébb destruktív módon avatkozott bele a püspöki tanítóhivatal és az egyházi kinyilatkoztatás rendezett menetébe. A tökéletes harmónia órája volt. Kedvenc helyemen fekszem száz méterrel a menedékház fölött. Elöttem a késő délutáni fényben szikrázik a jéghasadék. Tekintetemmel végigpásztázom a tornyokat, lépcsőket és jégbarázdákat, majd szemem megpihen a jeges gerincen, ahol a mai napfelkelte ért bennünket egy holdfényes felkapaszkodás után. Jóllehet gyerekesen hangzik, de az ember jóleső, diadalmas érzéssel tekint a hegyekre, amelyeket éppen maga mögött hagyott. Az egészséges fáradtság, a nem éppen jogtalan büszkeség, a túlradó életöröm és a kellemes jóllakottság különös, emelkedett érzéssé olvadnak. Nálam ez az érzés még erősebb, mivel én egy másik „hegyormot” is

magam mögött tudhatok. Többhetes munka után éppen most fejeztem be egy kilenc beszédből álló sorozat utolsó darabját. A beszédeket igényes hallgatóságnak szántam, így megírásuk mázsás teherként nehezedett rám az ezernyi kötelezettségem mellett, a munkaév végén, szabadság előtt.

És most végre készen vagyok. Az utolsó „ámen”-t majdhogynem barokkosan szárnyaló vonallal kanyarítom oda, a kilenc kézirat kis kupacát magam mögé tolom, no meg egy kis olaszkönyvet is, amit még egy kicsit tanulmányozni szándékozom. Kinyújtom, nézem a vonuló nyári felhőket, hallgatom a gleccserpatakok zúgását, majd hagyom, hogy álomba ringasson a tökéletes tétlenség ritka élménye, és lágyan elszenderedem... Hirtelen felébredem. Az álomtalan boldog alvásnak zörgés vet egy csapásra véget! Hirtelen felülök és megdermedek: mögöttem egy kecske áll, és szájából még éppen kilógnak kilenc kéziratom utolsó fecnierei. Az olasz könyv felét megette előételnek, főételnek aztán szemmel láthatólag átváltott a teológiára. Mint egy örült, ugrom talpra. A prédikációim! Hét hét munkája! A jegyzetek és idézetek, a hosszasan mérlegelt megfogalmazások - minden oda! A kézírásos anyagból nincs másolatom. Kezemet a szívemre: szeretem az állatokat. De ez a gonosz pára túlfeszítette húrt. A kecske már kapisgálja, hogy vége a nyelvészeti - teológiai menünek. Széles ugrásokkal helyezi magát biztonságba a járhatatlan terepen, magamra hagyva tehetetlen, vak dühömmel. A kárvallottnak nem kell a szomszédba mennie egy kis gúnyolódásért. Alpinista tanfolyamom fiatal résztvevői

hasukat fogják a nevetéstől, amikor látják, mennyire feldúlt vagyok és meghallják a történeteket. Mondogatják: • Az imént hallottam a kecskét - már jóval jámborabbul mekeg...

- És még hozzá finom toszkánai akcentussal! - klasszikus olasz nyelven!
- Nem vitás, Tirol teológiailag legképzettebb kecskéje!

Komolyan meggondolandó, hogyan lehetne ezt a magas képzettséget az egyház javára fordítani, pláne hogy olyan csoportról van szó, mely eddig nem mutatott túlzott vallásos érdeklődést... Elkeseredett dühöm mélyről jön, táplálja a méreg, hogy az egész munkát előről kell kezdenem. 24 óra múltán újra felmegyek törzselyemre egy újabb halom papírral. A kecske már megint ott ólálkodik, de amikor megpillant, kereket old, néhány friss névjegyet hagyva a fűben. Ennek láttán még jobban elkeserüdem. Ez tehát minden, ami lelkipásztori igémből megmaradt! Vajon a szó embere megélte-e valaha is üzenetének ennél csúfosabb átváltozását? Kissé aszkétikus nevelésemnek és pozitív gondolkodásmódomnak köszönhető, hogy a történeteket meditatív módon próbálom megközelíteni. A zsoltár szavaival - „az Úr övéinek álmában ad ígét...” - ebben az esetben nem sokat tudok kezdeni, mert tőlem alvás közben vette el. Akkor már inkább Jób 27,19-re tudnék hivatkozni, ahol ez áll: „A gazdag lefekszik, ... felnyitja a szemét, és már semmi sincs meg.” Talán csak az a gondolat vigasztalhat, hogy mégiscsak felemelő, hogy valaki a prédikációkat kész jóízűen el is fogyasztani. Prédikátori művészetünk össz mérlegét tekintve úgy tűnik, ritka ez a reakció. Általá-

ban a köhögés és krákogás visszafojtása, a meghatottság sóhaja vagy elégedett helyeslés a legtöbb, amit elvárhatunk. És néha előfordulhat, hogy egyik-másik kritikus keresztény szárnyaló eszmefuttatásainkat és fárasztó szózatainkat inkább kecskeelednek tartja - ki tudja?

Másrészt - belegondolva a dicstelen útba, melyet prédikációim a kecske emésztőrendszerén keresztül megtettek és aminek talán csak annyi az eredménye, hogy jövőre az encián ezen a helyen kicsit dúsabban virágzik majd nem úgy áll-e a dolog, hogy jó szándékú, de kevésbé jól sikerült igyekezetünk nyomán olykor-olykor számos kitérő után melyek még szövevényesebbek, mint az említett biológiai, később valami mégis kivirágzik?! Miközben mi, korunk és a „siker generáció” gyermekeiként lelkipásztori fáradozásainkban is többre becsüljük a mai sikert, mint a jövő évi enciánt.

Nagyon is valószínű, hogy az ilyen és hasonló frusztrációk mélyebb értelme Isten országában az, hogy az ember ne vegye magát és buzgólkodását túl komolyan. Nekem az Úr nem küldött épületes álmot, csak egy nagyon is valóságos, falánk, szemtelen kecskét. De ha jól meggondoljuk, az üzenet ugyanaz: ne tartsd túl fontosnak magadat, és azt, amit létrehoztál...

Közreadta: Oláh Miklós

Megható történetek

Egy nap egy ötéves gyerek berohant egy gyógyszertárba, és azt mondta a gyógyszerésznek: "Uram, itt az összes pénzem, amim van. Kérlek, tégy

nekem csodát". A gyógyszerész meglepődve kérdezte tőle, milyen csodát szeretne, és mire a kicsi így válaszolt: - Az orvos azt mondta, anyukámnak csodára van szüksége, hogy meggyógyuljon. Itt az összes pénz, amit spóroltam, hogy vegyek egy biciklit, de jobban szeretem az anyukámat és azt akarom, hogy jól legyen. Kérlek, segíts nekem. Ez elég pénz? A gyógyszerész nagyon meghatódva azt válaszolta, hogy nincs benne az a "csoda". Aztán hozzátette, hogy csak Jézusnak, Isten Fiának van meg az a különleges gyógymód, és meghívta, hogy menjen el a templomba, hogy kérje. A fiú villámcsapásként futott a templom felé. Az oltár közelében a kereszt elé jött, és sietve azt kiáltotta: - Jézus, nálad van a csoda! Tudom, hogy azon a kereszten vagy, hogy fáj és hogy nincs sok időm rád, de a gyógyszerértári ember azt mondta, hogy csodával gyógyítod meg az édesanyámat. Itt az összes pénz, amit egy biciklire spóroltam. Neked adom mindenem, de kérlek, segíts nekem. Sajnos, Jézus egy szót sem válaszolt, ezért a fiú így kiáltott: - Jézusom! Ha nem segítesz, megvádollak téged anyádnak, és megmondom neki, hogy nem akarsz segíteni nekem. Gyere Jézus, kérlek, tudom, hogy szereted anyukádat, ahogy én az enyémet, segíts nekem, add meg nekem azt a csodát, amire anyukámnak szüksége van.

Ígérem, hogy minél hamarabb visszajövök, hogy segítsék leszállni a keresztről.

*

Az asszony körül minden összeomlott a válás után. Számlák, részletfizeté-

sek a házra, egészségbiztosítás. Részmunkaidős állása igen szerény jövedelmet biztosított számára, s pénz nélkül végül elúszott a háza. Nem talált más megoldást, ezért Karin a helyi kempingben bérelt egy rozzant lakókocsit, ebbe költözött be öt éves fiával, miközben azt kívánta, bár csak jobb körülményeket tudna biztosítani neki. A társasjáték és az esti mese után Karin kiküldte a fiúcskát a szabadba játszani, mialatt a csekkfüzeteit ellenőrizte. Egyszer csak hangokat hallott, kinézett a lakókocsi ablakán. - Mondd csak Josh, - kérdezte a kempinggondnok - , nem szeretnéd, ha lenne egy igazi otthonod? Karin lélegzetét visszafojtva közelebb hajolt a nyitott ablakhoz, és boldogan elmosolyodott, amikor meghallotta a fia válaszát: - Már van igazi otthonunk, csak házuk nincs, hogy abban tartsuk - válaszolt a kisfiú.

*

Egy újságíró megkérdezi Christiano Ronaldótól: - Miért él még mindig veled az édesanyád? Miért nem építesz neki egy házat? Christiano Ronaldo válasza: - Anyám nevelt fel, és nekem szentelte az életét. Éhesen ment aludni, csak hogy hagyjon enni. Egyáltalán nem volt pénzünk. Hétfől hét napot és hét éjszakát dolgozott takarítónőként, hogy megvegye az első cipőmet, hogy játékos lehessenek. Minden sikeremet neki szántam és neki köszönhetem. Amíg élete van, mindig mellettem lesz, mindene megvan, amit adhatok. Ő a menedékem és a legnagyobb ajándékom.

Közreadta: H. Anni

Hazahívta az Úr
életének 85. évében 2022. június 11-én Kovács László testvért.

Temetése július 4-én 14.15-kor lesz a Rákospalotai Köztemetőben.

ben.

"...Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség..." Filippi 1:21

Mennyei Atyánk vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak!

Szerkesztő

Mondd el Jézusnak!

Jézusnak mondd el fájdalmadat,
ha roskad vállad a terhek alatt,
ha szíved bánattól, gondtól nehéz,
ha napról napra több a szenvedés,
mondd el Jézusnak!

Jézusnak mondd el! Hogy bú-baj között
szíved békét leljen és örömet! Amitől
félsz, remegsz, Óhózzá vidd!
Szíved legtitkosabb félelmeit
mondd el Jézusnak!

Jézusnak mondd el! Ma így tettem én,
Váratlan segítség indult felém.
Amikor az út már-már éjbe veszett,
Ő, a Magasságos, kivezetett.
Mondd el Jézusnak!

Túrmezei Erzsébet

Gondolatok – Idézetek

➤ - Ez a gyógyír minden betegségre és ártalomra, minden gondra és bánatra, az emberi nem összes bűnére

- ez az egyetlen szó: "SZERETET".
Ez a szent erő, amely életet teremt és alakít.

Valamennyiünk számára ez ad erőt, hogy csodákat tegyünk. (Lydia M.-Child)

➤ - Azok, akik nem hagytak maguk mögött káprázatos eredményeket, csak kis jótettek sorát, már nem éltek hiába. (Charlorte Gray)

➤ - Az élet rövid, ezért nincs sok időnk megörvendeztetni azok szívét, akik velünk együtt utaznak ezen a közös úton. Siessünk hát Szeretni! Siesünk kedvesnek lenni! (Henri F. Amiel)

➤ - A jóság fontosabb a bölcseségnél, s ennek felismerése már maga is bölcsesség. (Theodore Isaac Rubin)

➤ - Emeld fel a tekinteted, húzd ki magad. Képes vagy rá. Ha sötét van, mindig lesz új reggel... Tartsd életben a reményt. (Jesse Jackson)

➤ - Ráleltem egyfajta nyugalomra, egy új érettségre... Nem éreztem magam jobbnak, vagy erősebbnek másoknál, csak hirtelen nem számított, hogy mások szeretnek-e, vagy sem – sokkal fontosabbnak tűnt számomra, hogy én szeressem őket. Amikor így érzünk, egész életünk kifordul sarkaiából, nem számít többé más, csak amit mi adhatunk. (Beverly Stills)

➤ - Az emberek közössége nélkül egyetlen emberi lény se maradhatna életben. (Ismeretlen)

➤ - Az élet csak annyi kitartást követel tőlünk, amennyinek birtokában vagyunk. Egyetlen hőstett létezik - ha nem futamodunk meg. (Dag Hammarskjöld)

Gyerekszáj

-A kis Lajoska először lát pávát: - Nézd, Anyu! Virágzik a tyúk!

-Papa, én tudok már úszni erre-arra, jobbra-balra, csak még mély vízben-nem.....4 éves Lilla unokánk.

Bukovszky Viola

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szebeni Gyuláné
Husza Tiborné	Szikszai Lajosné
Juhász Gyuláné	Szlepák Otília
Kovács Lászlóné	Tóth Mirella
Németh Györgyné	Török Pál
Puskás Zoltán és neje	Veres Sándor s neje
Sebők Györgyné	Verik Lajosné
Soltész László	Vékony Józsefné
Stubnya Tiborné	Vida Sándorné

"Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet."
(Zsoltárok 103:2-3)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a adományait elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára.

OTP bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma:
11708001-20052126-

*

Baptista Szeretetszolgálat:Hívja a 1355-ös baptista adományvonalat! Hívásával 300 forinttal támogathatja az ukrajnai háború érintettjeit. Pénzadományát „Ukrajna” közleménnyel a UniCredit Bank 10918001-55555555-55555555-ös számlaszámán fogadjuk.

*

NYÁRI TÁBOROK 2022 -BEN
Angol tábor június 29-24 - Karád
Ifi tábor július 18-24 - Karád
Gyermektábor augusztus 8-14 - Tahi

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra